

Barbara Otwinowska

"Rex interpretum Polonorum", Roman Pollak, Wrocław-Warszawa-Kraków 1970 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 13/38, 103

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ POLLAK Roman: Rex interpretum Polonorum. W: W kręgu "Gofreda" i "Orlanda". Księga pamiątkowa sesji naukowej Piotra Kochanowskiego. Oss. Wrocław-Warszawa-Kraków 1970 s. 11-23.

Przegląd osiągnięć staropolskiej literatury przekładowej, zwłaszcza epickiej. W nurcie translacji epickiej badacz wyróżnia jak gdyby dwie epoki: pierwszą, w której zasady swobodnego, ale stosunkowo wiernego tłumaczenia, wykute przez Jana Kochanowskiego, osiągają apogeum w twórczości Piotra, i drugą, w której zasady te rozluźniają się u literatów XVII w. do kształtu przeróbek i translatorskich igraszek. Na to tło autor rzuca "Gofreda" i "Orlanda", historię ich powstania, stosunek do oryginałów i porównawczą ocenę obu dzieł. Oba utwory - wg autora - zostały przełożone pierwotnie na zadomowiony w polskiej tradycji epickiej 13-zgłoskowiec rymowany parzyście. Kształt ten zachował, zatrzymany w rękopisie, ale w początkowej partii przeredagowany przez autora, "Orland", natomiast "Gofred" został przed oddaniem do druku przerobiony na oktawę, co uważa Pollak za decyzję artystyczną bardziej dojrzałą.

BP/38

B.O.

/II/ RATKOVIĆ Milan: O pierwszym przekładzie chorwackim "Jerozolimy wyzwolonej" dedykowanym królowi polskiemu. W: W kręgu "Gofreda" i "Orlanda". Księga pamiątkowa sesji naukowej Piotra Kochanowskiego. Oss. Wrocław-Warszawa-Kraków 1970 s. 151-154.

Notatka omawia wczesną i bogatą recepcję Tassa w literaturze chorwackiej: zamiar Ivana Gundulicia przełożenia "Jerozolimy wyzwolonej" i dedykowania jej królowi polskiemu wyrażony w druku z r. 1621; poniesienie tego zamiaru na rzecz idei utworu oryginalnego, "Osmana", w którym poeta zawarł nadzieje, jakie południowa Słowiańszczyzna łączyła z Polską i z podjętą przez nią walką z Turcją.

BP/38

B.O.